

بهنگام‌سازی چارچوب کارگاه‌های کشاورزی کشور

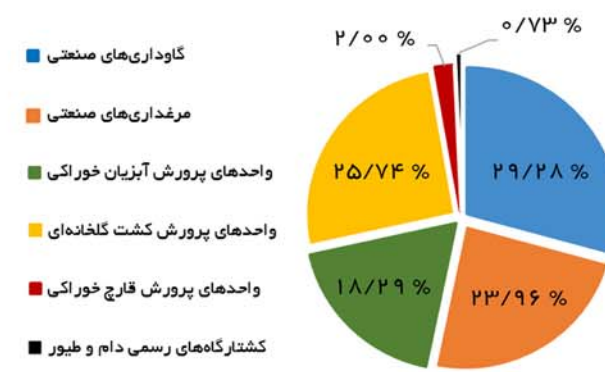
واحدهای کارگاهی بخش کشاورزی شامل گاوداری‌های صنعتی، مرغداری‌های صنعتی، گلخانه‌ها، واحدهای پرورش آبزیان خوراکی، واحدهای پرورش قارچ خوراکی، و کشتارگاه‌های رسمی دام و طیور کشور است که سهم مهمی از تولید و اشتغال بخش کشاورزی را به خود اختصاص داده‌اند به‌نحوی که:

- حدود ۴۰ درصد از گوشت قرمز و ۶۰ درصد شیر تولید شده در کشور در گاوداری‌های صنعتی تولید می‌شود.
- بیش از ۹۲ درصد مرغ گوشتی و ۹۰ درصد تخم‌مرغ خوراکی در مرغداری‌های صنعتی تولید می‌شود.
- حدود ۹۸ درصد قارچ خوراکی کشور در واحدهای کارگاهی پرورش قارچ خوراکی تولید می‌شود.
- حدود ۷۰ درصد گوشت قرمز و ۹۵ درصد گوشت طیور توسط کشتارگاه‌های رسمی کشور عرضه می‌شود.

با توجه به اهمیت این کارگاه‌ها، به‌روز رسانی یکپارچه‌سازی مشخصات این واحدها شامل نوع فعالیت، نام، نشانی و شماره تلفن در سطح کوچکترین محدوده تقسیمات کشوری در زمستان سال ۱۴۰۱ انجام شد.

بر این اساس و در زمان یاد شده، تعداد کارگاه‌های کشاورزی کشور (فعال و غیر فعال) ۹۲۶۳۰ واحد بوده است.

سهم کارگاه‌های کشاورزی کشور بر حسب نوع فعالیت

برآورد سطح کاشت گندم و جو به دو روش استفاده از سنجش از دور و آمارگیری نمونه‌ای در شهرستان ورامین

روش‌های کلاسیک گردآوری آمارهای کشاورزی دارای برخی نواقص مانند فاصله زیاد بین زمان گردآوری داده‌ها و انتشار اطلاعات، و نیز خطا و هزینه زیاد هستند. با ظهور فناوری‌های جدید، روش‌های سنتی نیاز به بازبینی و به‌روزرسانی دارند. یکی از فناوری‌های جدید، برآورد سطح کاشت و تولید محصولات کشاورزی با استفاده از روش سنجش از دور است.

در این طرح پژوهشی، سطح زیر کشت گندم و جو در سطح شهرستان ورامین استان تهران در سال زراعی ۱۴۰۰-۱۳۹۹ با دو روش «استفاده از سنجش از دور» و «آمارگیری

نمونه‌ای» برآورد شد. سطح کاشت گندم و جو در روش سنجش از دور، ۲۰۸۰۷ هکتار برآورد شد (در این روش، هزینه اجرا ۱۲۰ میلیون ریال و خطای برآورد ۵/۸ درصد بوده است). در روش نمونه‌گیری که با استفاده از چارچوب سرشماری عمومی کشاورزی سال ۱۳۹۳ انجام شد، سطح کاشت حدود ۲۳۵۶۶ هکتار برآورد شده است (در این روش، هزینه اجرا ۴۵۸ میلیون ریال و خطای برآورد ۱۹/۶ درصد بوده است). یکی از ویژگی‌های سنجش از دور پیش‌بینی دقیق مقدار تولید، قبل از برداشت محصول است.

سطح زیر کشت گندم و جو در شهرستان ورامین (هکتار)

شرح	روش برآورد	
	آمارگیری نمونه‌ای	سنجش از دور
سطح کاشت	۲۳۵۶۶	۲۰۸۰۷
خطای برآورد	۱۹/۶	۵/۸

ثبت پایه جمعیت عشایر کوچنده کشور

عشایر کوچنده به مردمی گفته می‌شود که حداقل سه ویژگی «ساخت اجتماعی قبیله‌ای»، «اتکای معاش به دامداری» و «شیوه زندگی مبتنی بر کوچ» را داشته باشند.

جامعه عشایر کوچنده ۱/۴ درصد جمعیت کشور را تشکیل می‌دهد و بیش از ۲۹ درصد دام سبک (گوسفند و بز) را در اختیار دارد.

در سال‌های ۱۳۶۶، ۱۳۷۷ و ۱۳۸۷ سرشماری از جامعه عشایر کوچنده، با اهداف اجتماعی و اقتصادی و به روش کلاسیک انجام شد.

با توجه به تغییر رویکرد نظام آماری کشور از روش‌های کلاسیک گردآوری داده‌ها به روش‌های جدید نظیر استفاده از داده‌های اداری برای تولید آمارهای ثبتی، با همکاری مرکز آمار ایران و سازمان امور عشایر ایران، فرایند ثبت جمعیت عشایر کوچنده، از سال ۱۳۹۷ شروع و نتایج حاصل از ثبت یاد شده پس از اتصال با ۱۴ پایگاه اطلاعاتی کشور بررسی و تأیید شد.

نتایج حاصل از این ثبت در سال ۱۴۰۰ در سطح شهرستان استخراج، و به تفکیک محل استقرار بیلاقی و قشلاقی عشایر کوچنده منتشر شد.

نتایج حاصل از ثبت جمعیت عشایر کوچنده کشور - ۱۴۰۰

تعداد خانوار	جمعیت		
	کل	مرد	زن
۲۵۱۶۲۴	۱۱۱۵۰۴۱	۵۹۱۷۹۵	۵۲۳۲۴۶

